

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 135

гр. Варна, 17.03.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно частно гражданско дело № 20223000500091 по описа за 2022 година намира следното:

Настоящото производство е образувано въз основа на частна жалба, подадена от КПКОНПИ гр. София чрез надлежно упълномощен процесуален представител, против определение № 260030/25.01.2022г., постановено по гр. д. № 1461/16г. по описа на ОС-Варна, с което производството по делото е прекратено като недопустимо. Счита се, че определението е необосновано и неправилно, постановено в нарушение на закона. Сочи се, че цитираното от ВОС решение № 236/18.12.20г. на ВКС, IV г.о., което съдът е възприел като задължителна съдебна практика по приложението на закона и мотивирало го да приеме, че предявеният иск е недопустим, е неотнормено към настоящото дело. Това е така, защото приложимият закон е ЗОПДИППД /отм./, а не ЗОПДНПИ /отм./, по който е произнасянето от ВКС с цитираното решение. Поради това дали имуществото, чието отнемане се претендира от Комисията, е налично в патримониума на ответника няма значение за исковете по ЗОПДИППД /отм./. Независимо от горното, Комисията поддържа, че по настоящото дело се претендира и отнемането на пазарната равностойност на отчуждено имущество, съобразявайки нормата на чл. 4, ал. 2 от приложимия закон, което означава, че е допустим иск и за отнемане на равностойността на неналично в патримониума на ответника имущество. Поддържа се становището, че парите също съставляват имущество и подлежат на

отнемане, стига да са налице останалите предпоставки на закона – да са налице условията по чл. 3 от ЗОПДИПП /отм./ и в конкретния случай може да се направи обосновано предположение, че придобитото е свързано с престъпната дейност на лицата, доколкото не е установен законен източник. Жалбоподателят се позовава и на друго решение на ВКС – с № 29/12.04.21г. по гр.д. № 1021/19г. на III г.о., в което се приема, че в имуществото на проверяваното лице влиза стойността на всички активи, придобити през целия проверяван период, а не само незаконно придобитото налично имущество в края на проверявания период, защото на отнемане подлежи и паричната равностойност на неналичното имущество. Поради това се поддържа, че предявените иски са допустими и се претендира отмяната на обжалваното определение и връщане на делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

В указания срок е депозиран отговор на частната жалба от ответника Венцеслав Ан. И. чрез неговия процесуален представител, с който същата е оспорена като неоснователна. Излагат се съображения, че Комисията не е доказала придобитото от ответника през проверявания период имущество, да е свързано с престъпната дейност, за която той е бил осъден. Освен това по делото се установило наличието на законни източници на средства за придобиването на имуществото, а освен това Комисията не твърди имуществото да е налично. Поддържа се тезата, че преминаването на имуществени блага през патримониума на проверяваното лице има правно значение само доколкото някои от тях са останали в този патримониум в края на изследвания период, тъй като проверяваното лице се е обогатило единствено с това, което притежава в края на този период. Поради това не може да се отнема левова равностойност на липсващи по банковите сметки парични суми. Претендира се обжалваното определение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Отговор на частната жалба не е подаден от задължителния участник в производството в лицето на прокурор от съответната Окръжна прокуратура-Варна.

Частна жалба е редовна и е подадена в срок, от страна с правен интерес от обжалването на обжалваем съдебен акт. Същата се явява допустима, а разгледана по същество – и основателна, по следните

съображения:

Първоинстанционното производство е образувано въз основа на подадената на 22.07.16г. искова молба от Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество против В. АН. ИВ. от гр. Варна с искане на осн. чл. 28, ал. 1 от ЗОПДИППД /отм./, приложим на основание § 5 от ПЗР на действалия към него момент ЗОПДНПИ (обн. в ДВ, бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 19.11.2012 г. и отменен с ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.), приложим и понастоящем съобразно § 5, ал. 1 от ПЗР на действащия ЗПКОНПИ, от ответника да се отнеме имущество на стойност 253 924.18 лв., придобито през проверявания период от 13.08.02г. до 31.12.12г., за което се твърди, че липсват данни за законни източници на средства и може основателно да се предположи, че е свързано с престъпната му дейност. Така на осн. чл. 4, ал. 1 от ЗОПДИПП /отм./ от ответника се претендира отнемането на парични суми, представляващи извършени вноски от ответника или от трети лица по негови банкови сметки, както и изплатени лихви по банкови сметки, а на осн. чл. 4, ал. 2 от ЗОПДИППД /отм./ се претендира отнемането на равностойността от продажбата на дружествени дялове в посочено търговско дружество, пазарната стойност към датата на отчуждаването на лек автомобил и на мотоциклет. В исковата молба се е твърдяло, че въз основа на уведомление от ОП-Варна за внесен обвинителен акт по ДП № 3022/04г. по описа на ОСЛО при ВОП срещу ответника и още 3 физически лица за извършено престъпление по чл. 257, ал. 1, вр. чл. 255, ал. 1, пр. 2 от НК (стара редакция) – че за периода от 13.08.02г. до 14.01.03г. в гр. Варна в условията на продължавано престъпление и като извършител в съучастие с останалите обвиняеми (съизвършител и помагачи) е избегнал плащането на данъчни задължения за посочени данъчни периоди – месеците юли, септември, октомври, ноември и декември 2002г. в особено големи размери 251 633.84 лв. като потвърдил неистина – несъществуващо право на данъчен кредит по ЗДДС, Комисията е образувала със съответен акт проверка. По така повдигнатото обвинение е налице влязла в сила на 15.04.16г. присъда по НОХД № 1364/13г. на ВОС, с което ответникът е признат за виновен и му е било наложено съответното наказание. Престъплението попада в предметния обхват на чл. 3, ал. 1, т. 17 от ЗОПДИППД /отм./. При извършената проверка Комисията е установила, че по време и след периода на извършване на престъпната дейност, а именно 13.08.02г. до 31.12.12г., проверяваното лице е

реализирало приходи в размер на 21 770.92 лв., а за същия период неговите разходи възлизат на 296 780.50 лв. Поради това е прието, че е налице отрицателна разлика между двете величини в размер на 275 009.58 лв. За същия период проверяваното лице е придобило имущество на стойност от 266 784.17 лв., което е на значителна стойност по см. на § 1, т. 2 от ДР на ЗОПДИППД /отм./, а за придобиването му ответникът не е разполагал с достатъчно средства. Поддържало се, че е налице връзка между престъпното деяние и придобитото имущество с оглед вида и характера на престъпленията, времето на извършването им, установените приходи със законен източник, който е значително по-малък от разходите и стойността на придобитото имущество.

С определение 260017/10.01.22г. окръжният съд е оставил без движение производството по делото, задължавайки ищеца да уточни вида и стойността на имуществото, в т.ч. вземанията и задълженията, които ищецът признава, че ответникът е притежавал в началото на изследвания период; видът и стойността на имуществото, в т.ч. вземанията и задълженията, които ответникът е притежавал в края на изследвания период и размера на претендираното несъответствие между имуществото, с което ответникът е разполагал в началото и в края на изследвания период.

В изпълнение на дадените указания Комисията с уточняваща молба от 21.01.22г. е посочила, че към началната дата на проверявания период – 13.08.02г. ответникът е притежавал дружествени дялове в посочени 4 търговски дружества /с конкретизация на стойностите/, 3 леки автомобила, 1 товарен автомобил и 1 мотоциклет, оценявани съобразно правилата на приложимия закон – само когато те са били отчуждавани през проверявания период. Отбелязано е, че всички банкови сметки, посочени в обстоятелствената част на исковата молба са били открити след началната дата на проверявания период. Посочено е, че в края на проверявания период ответникът не притежава вече дружествените дялове и МПС, притежавани в началото на периода, а по 4 банкови сметки към края на 2012г. са налични незначителни парични суми /най-високата от които е 182.69 лв./. Отново са развити съображенията за допустимостта на исковите съобразно чл. 4, ал. 2 от ЗОПДИППД /отм./ да се претендира отнемане на равностойността на неналичното в края на проверявания период имущество, вкл. и на неналичните по банковите сметки суми, които са преминали през тях.

Настоящият състав на съда намира, че при констатацията на първоинстанционния съд за редовност на исковата молба, предвид и уточняването на твърденията на Комисията, доказването на тези твърдения от ищеца и наличието или липсата на предпоставките за отнемане на претендираното имущество в полза на държавата, е въпрос по съществото на правния спор, по който съдът се произнася с решението си.

Освен това следва да бъде посочено, че Комисията е обосновала претенцията си за отнемане на равностойност на неналично имущество (дружествени дялове и МПС) с твърдения за отчуждаването им по противопоставим на държавата начин в посочените и предвидени от закона хипотези /чл. 4, ал. 2 от ЗОПДИППД (отм.)/. Затова исковата молба не е била недопустима поради липсата на придобитото в периода имущество.

Като е прекратил производството по делото поради необоснованост на претенцията, окръжният съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен и делото – върнато за продължаване на производството.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 260030/25.01.2022г., постановено по гр. д. № 1461/16г. по описа на ОС-Варна, **И ВРЪЩА** делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не полежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____